

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 23390

гр. София, 10.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
закрито заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

като разглежда дело номер **6985** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административния процесуален кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1 вр. чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на И. И. А., гражданин на У. и България, [дата на раждане] в [населено място], Б. район, О. Обл., У. с настоящ адрес: Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) – С., кв. Б. при Дирекция „Миграция“ – МВР – бадж № 43329, чрез адв. К. Б. Д., САК, против Заповед УРИ № 5392 ПАМ 293 от 24.05.2026г. издадена от Главен оперативен дежурен, началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР.

Със заповедта на осн. чл. 44 ал.6, ал и чл.10, ал.1, т.1 от Наредба № Из-1201/01.06.2010г. за реда за временно настаняване на чужденци в специални домове за временно настаняване на чужденци и техните звена и за организацията и дейността им жалбоподателят е принудително настанен в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи за срок не повече от 6 /шест/ месеца.

Към жалбата е приложена и Заповед за налагане на ПАМ по ЗЧРБ „Връщане до страната на произход“ УРИ № 5392 ПАМ 292/24.05.2026г. на Главен оперативен дежурен, началник на 04-сектор при ООДЦ- СДВР, с която на И. И. А., гражданин на У. е наложена ПАМ – „Връщане до страната на произход“ – У. , като в заповедта е допуснато предварителното ѝ изпълнение на основание чл. 60, ал. 1 АПК. По отношение на тази заповед е била депозирана жалба срещу допуснатото предварително изпълнение. Образувано е адм. д. № 6986 по описа за 2026 г. по описа на АССГ.

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, на осн. чл. 166, ал. 2 от АПК.

Съдът, след като се запозна с направеното искане и доказателствата по делото намира, че същото е процесуално допустимо. Направено е от лицето, което е адресат на Заповед УРИ № 5392 ПАМ 293 от 24.05.2026г. издадена от Главен оперативен дежурен, началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР, при наличие на висящо съдебно производство срещу заповедта и в срока по чл. 166, ал.2

АПК.

Разгледано по същество оспорването на предварителното изпълнение на заповедта за настаняване в СДВНЧ е неоснователно предвид следното:

Съгласно чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Следователно предварителното изпълнение е по силата на закона, от което следва, че се презумира наличието на една, повече, или всички предпоставки на разпоредбата на чл. 60 АПК. Заповедите подлежат на предварително изпълнение, без да е необходимо да се обосновава наличието на някоя от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 от АПК. Съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта по чл. 44, ал. 6, ал. 8 ЗЧРБ по силата на чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ вр. чл. 166, ал. 4 АПК при условията на чл. 166, ал. 2 АПК - само ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, която следва да бъде доказана.

Същевременно презумпцията по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което с оглед препращащата норма на чл. 166, ал. 4 от АПК приложениу следва да намери нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Лицето, което иска спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт, следва да докаже, че то ще доведе до засягане на значим негов интерес, противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК, респ. да докаже реалната опасност от причиняването на значителни и/или трудно поправими вреди. Необходимо е освен това да са налице нови обстоятелства, т. е. такива, които не са съществували към момента на издаване на заповедта, за да се допусне спиране на изпълнението.

В разглеждания случай искането за спиране на изпълнението на издадената заповед не е подкрепено с доказателства за конкретни вреди за него, а само с наведени твърдения за наличие на нови обстоятелства – молба за закрила подадена от жалбоподателя на 04.06.2026г. без да са представени доказателства за твърдението, както и с посочването, че с оглед подадената молба за закрила и суспензивния ѝ ефект съгл. чл. 67, ал.1 от ЗУБ, настаняването в СДВНЧ ще причини вреда, тъй като то ще загуби обезпечителната си цел и ще се превърне в произволно лишаване от свобода. Като аргумент за вреда е посочено крехкото емоционално здраве на жалбоподателя, за което имало опасност да се влоши необратимо в условията на задържане.

Естествена последица за всеки адресат на такава мярка е ограничаване на правото на жалбоподателя от свободно придвижване. Дали ограничаването на правото е правомерно е въпрос на оспорване на самата заповед за настаняване в СДВНЧ и ще бъде решено по същество с крайния акт по делото. Изложените доводи от жалбоподателя за произволно лишаване от свобода не са основание да се спре изпълнението на заповедта, която го разпорежда, защото законът е допуснал такова ограничаване при определени условия и дали те са налице или не се решава по делото за оспорване законосъобразността на самата заповед. В настоящото производство е от значение доказването на тежки, трудно-поправими вреди от това изпълнение. В случая няма и твърдения и описание на възможността на лицето да бъдат причинени тежки и непоправими вреди от временното му настаняване в СДВНЧ. Доказателства относно твърдяното крехко здраве на жалбоподателя не са представени. Не са заявени и доказани и други факти и обстоятелства, свързани с принудителното настаняване, които могат да са основание по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК за спиране изпълнението на акта. Отделно от това, съгласно изричната разпоредба на чл. 67, ал. 1 от ЗУБ, наложените принудителни административни мерки "отнемане правото на

пребиваване", "връщане", "експулсиране" и "забрана за влизане в страната" не се привеждат в изпълнение до приключване на производството с влязло в сила решение, т.е. наложените принудителни мерки не се изпълняват по силата на закона.

Обстоятелството, че оспорващият е подал молба за закрила не е основание за отмяна допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед, доколкото законодателят е предвидил спиране на изпълнението по чл.67 ЗУБ, но при условие, че лицето не представлява опасност за националната сигурност.

Поради изложеното, съдът намира, че към момента жалбоподателят не доказва наличието на значителни и трудно поправими вреди, които ще претърпи от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта за настаняването му в СДВНЧ, поради което искането за спиране следва да се отхвърли. В случай, че по молбата му за международна закрила бъде образувано производство пред ДАБ и същата бъде уважена то, ще последва незабавното му освобождаване от СДВНЧ. Също така в случай, че докаже труднопоправими вреди от настаняването, има правната възможност да поиска отново спирането му, при наличие и на нови обстоятелства, които не са прецени при издаване на заповедта. В настоящото производство не са доказани такива.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав, на основание чл. 166 АПК във вр. чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. И. А., гражданин на У. и България, [дата на раждане] в [населено място], Б. район, О. Обл., У., по чл.166 от АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед УРИ № 5392 ПАМ 293 от 24.05.2026г. за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ, издадена от Главен оперативен дежурен, началник на 04- сектор при ООДЦ- СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: